

«پدر» مخاطب را به شدت درگیر خود می کند

نمایش «پدر» اثر «اگوست استریندبرگ» به کارگردانی یوسف محمّدی از امروز شششنبه ۱۹ اسفند در سالن شماره دو خانه نمایش مهرگان روی صحنه می‌رود. کارگردان این اثر نمایشی درباره جذایبت‌های انتخاب این نمایشنامه به منظور اجرا گفت: همیشه در منگنه و در حصار قرار گرفتن شخصیت‌ها و نوع تصمیماتی که در آن مواقع گرفته می‌شود برای من جذابیت خاصی داشته و دارد و احساس می‌کنم این شکل از شخصیت پردازی، با کیفیت‌ترین و احساسی را ایجاد می کند، از این نظر که مخاطب به شدّت در گیر

تاملی بر یکی از مهمترین بخش‌های فیلمسازی در سینمای ایران و جهان

فیلم کوتاه و توجهی که به آن نمی‌شود

متاسفانه دسته فیلم‌های کوتاه و فعالیت در آنها برای فیلمسازان و همینطور علاقمندی به آنها برای دوستداران فیلم‌های کوتاه در کشور ما بسیار مهجور واقع شده‌اند و این مهجوریت نیز ظرف امروز و دیرروز نیست و شاید عمرش به اندازه طول فیلم کوتاه در کشور ما باشد. این مسئله نشان می‌دهد که در کشور ما توجه چندانی به فیلم‌های کوتاهی که در طول سال ساخته می‌شوند، نشده و این سینما در گوشه رنگ هنر هفتم همواره در حال مشت خوردن است. با این حال این گونه سینمایی علیرغم تمام جفاها و بی‌اعتنایی‌هایی که در حقش می‌شود همواره توانسته در خارج از قفسه‌های سینماهای مهم جهانی جایز ارزشمندی را کسب کند. برخی به این موضوع خرده می‌گیرند و به این گونه خاص سینمایی حمله وارد می‌کنند که فیلمسازان فیلم‌های کوتاه عمدتاً برای جشنواره‌های جهانی فیلم می‌سازند و به قولی با این اقدامشان دست به سیاه نمایی می‌زنند. باید از افرادی که چنین عقیده‌ای را مطرح می‌کنند پرسید که بر فرض که فعالان عرصه فیلم‌های کوتاه، آثارشان را برای هیچیک از جشنواره‌های جهانی ارسال نکنند و همه را برای مخاطب داخلی و جشنواره‌های داخلی بسازند، تفاوت آنها را ارائه دهند؟ چه کسی حمایتشان کند؟ چه کسی تشویقشان کند؟ چه کسی در ادامه مسیر همراهی شان کند؟ وقتی محلی برای رشد و نمو فیلم کوتاه در داخل مهیا نکرده‌ایم چرا فیلمسازان این گونه مهم سینمایی نشینند و دست روی بست بگذارند، ما شاهد هنر رفتن استعدادهایشان باشند؟ وقتی سینما هیچ‌جا به عنوان مسئول و دست اندر کار حوزه‌های فرهنگی و هنری در طول سالهای متمادی چه اقدامی برای متبلور شدن استعدادهایی که در وجود فیلمسازان این عرصه وجود دارد، انجام داده ایم؟ وقتی اقدام انجام نداده ایم، وقتی حمایتی نکرده ایم، وقتی بودجه به این امر مهم در نظر نگرفته‌ایم و به فیلمسازان جوانی که سرشار از پتانسیل و سوز و برای تولید آثار جدید و منحصریفرده هستند اختصاص نداده ایم، چرا وقتی این هنرمندان در جشنواره‌های خارجی افتخار کسب می‌کنند سعی می‌کنیم افتخارشان را سطح پایین نشان دهیم؟ انگار هیچ کاری نکرده اند. مفهوم مرگی که پویا نیی درباره گونه فیلم کوتاه هشدارش را داده بود، همین است. در حالیکه هنرمندان ما نشان داده‌اند که کار فیلمسازی در گونه‌های مختلف که فیلم کوتاه هم یکی از آنهاست را خوب بلدند و می‌توانند آثار ارزشمندی را تولید کنند، آثاری که هم برای مخاطب داخلی تفکر برانگیز باشد و هم برای مخاطب خارجی. اما با این حال می‌بینیم که فیلم‌های کوتاه در کشور ما از جایگاهی که در خور شان آنهاست برخوردار نیستند، چه به لحاظ حمایت مالی و معنوی در حوزه فیلمسازی و چه به لحاظ مخاطب که این گونه سینمایی باید داشته باشد. در

در ساخت مجموعه فیلم‌های کوتاه «ده فرمان» که بر مبنای ده فرمان حضرت موسی ساخته تلاش می‌کند تا در هر کدام از این فیلم‌ها یک پیام اخلاقی را به مخاطب یادآوری و گوشزد نماید. در مقابل کارگردانی مانند اکبر کرباسوا را هم داریم که بیان می‌کند «فیلمهایی که من می‌سازم صرفاً برای سرگرم کردن مخاطب است، اگر می‌خواستم پیامی را بیان کنم یک بلندگو به دست می‌گرفتم و بر بالای یک بلندی می‌رفتم و پیامم را اینگونه به گوش مخاطبان می‌رساندم».

حالا با این توضیحات به نظر می‌رسد زمان آن فرا رسیده که به جمله‌ای که در آغاز این گزارش از زبان پویا نسی بیان کردیم، بپردازیم و آن را مورد بررسی قرار دهیم. گفتیم که در سخن این کارگردان عرصه فیلم کوتاه‌المان‌ها و فاکتورهایی وجود دارد که با اینکه بسیار با اهمیت هستند اما خیلی مورد توجه قرار نمی‌گیرند. به اولینشان که همان ایجاد تفکر در ذهن مخاطب بود تا حدودی اشاره کردیم. موضوعی که خیلی از ما بعد از تماشای یک فیلم کوتاه آن را انجام نمی‌دهیم و یا اگر هم انجامش می‌دهیم اندازه‌اش در حد بسیار پایین است، در حالیکه همانطور که نبی بیان می‌کند فیلم کوتاه فیلم تفکربرانگیز است. با این تفسیر اگر ما به عنوان مخاطب بعد از تماشای فیلم، درگیر تفکری عمیق نمی‌شویم در اکثر موارد این موضوع تقصیر خودمان است نه فیلمساز و گروه سازنده فیلم. اما در سخن این کارگردان عرصه فیلم‌های کوتاه یک واژه غریب و بسیار مهم وجود دارد، واژهای تحت عنوان «مرگ» وقتی از مرگ حرف می‌زنیم، از نیستی سخن می‌گوییم، از از بین رفتن. نبی می‌گوید: «مرگ فیلم کوتاه، مرگ سینمای متفکر ایران است.» مفهوم این جمله آن است که گونه فیلم کوتاه در سینمای ایران در حال مرگ است. اگر کمی دقت کنیم متوجه می‌شویم که مرگی که در این جمله از آن سخن به میان می‌آید، «مرگ» خبری نیست، به عبارت دیگر گونه‌ی‌ها با این جمله نمی‌خواهد خیر مرگ فیلم کوتاه را در آینده نزدیک یا حتی زمان حال اعلام کند، بلکه او تصمیم دارد درباره «مرگ» فیلم کوتاه که تفکر برانگیز و اندیشه محور است، هشدار دهد. مسلماً مخاطب چنین جمله‌ای مسئولان و دست اندر کارانی هستند که در حوزه سینما مشغول فعالیت هستند و به این گونه مهم و تاثیرگذار سینما آنطور که باید و شاید بهایی نمی‌دهند. اگر اهل اخبار فرهنگی و هنری خاصه حوزه سینما و خاص‌تر گونه فیلم کوتاه باشید، حتماً می‌دانید که این نوع فیلم‌ها در جهان طرفداران بیشماری دارند و سالانه بودجه‌های مشخصی برای تولید آثار جدید در این گونه خاص سینمایی تلق می‌گیرد و فیلمسازان با خیالی آسوده اقدام به ساخت فیلم‌های کوتاه می‌نمایند. میزان آسوده هم از باب حمایتی که بخش‌های خصوصی، دولت و حتی کمپانی‌های بزرگ سینمایی از تولید آنها می‌کنند و هم از بابت داشتن مخاطب و استقبال که مردم از این فیلم‌ها صورت می‌دهند. شاید به همین دلیل است که هر ساله در کشورهایی مهم که صاحب سینمای قوی و تراز اولی هستند جشنواره‌های معتبری برگزار شده و جایز مشخص و ممتازی را به فیلم‌هایی که در این گونه مهم سینمایی تولید می‌شوند اهدا می‌کنند. باز هم اگر اهل اخبار فرهنگی و هنری باشید یا این موضوع موافق خواهید بود که متاسفانه دسته فیلم‌های کوتاه و فعالیت در آنها برای فیلمسازان و همینطور علاقمندی به آنها برای دوستداران فیلم‌های کوتاه در کشور ما بسیار مهجور واقع شده‌اند

جایزه برای «موزان کردی»

«موزان کردی» برای حضور در نقش «سحر» در فیلم کوتاه «زنک تفریح» به کارگردانی نوید نیکخواه آزاد برنده بهترین بازیگر سسی و سومین دوره جشنواره دانشجویی «Living Skies» در کانادا شد و نخستین جایزه جهانی را برای خود و فیلم کوتاه «زنک تفریح» به ارمنان آورد. فیلم کوتاه «زنک تفریح» به نمایندگی از مدرسه فیلمسازی «هیلاج» در این جشنواره به رقابت پرداخت. به گزارش صبا، جشنواره دانشجویی «Living Skies» در این دوره به علت همه‌گیری ویروس کورونا تا ۱۶-۱۴ اسفند به صورت مجازی برگزار شد.

usef.ajtab@gmail.com

باعث جنون و مرگ کاپیتان می‌شود. موضوع شک اصلی‌ترین مضمون مورد استفاده در این متن است. به گزارش هنرانلین، محمدی درباره سبک و فضای اجرایی این نمایش اظهار کرد: سبک رئالیستی جهت اجرای نمایشنامه «پدر» را انتخاب کردم. به این دلیل که اساساً اولویت بنده در قضاوتی و روایت داستان به ساده‌ترین زبان ممکن است. تحلیل روابط زناشویی و نوع برخورد آدم‌ها نسبت به هم در موقعیت‌های مختلف، بسیار به انسان معاصر کمک‌کننده است.

فرهنگی

سه‌شنبه ۱۹ اسفند ۱۳۹۹ ● شماره ۵۹۷۲

آفتاب

«انفجار عظیم» در تلویزیون

آفتاب یزد: فیلم سینمایی «انفجار عظیم» محصول ۲۰۰۷ کره جنوبی به کارگردانی «جانگ وو پارک» ۴۰ دقیقه بامداد چهارشنبه ۲۰ اسفندماه از شبکه پنج تماشایی می‌شود. «انفجار عظیم» داستان کاری «مان سو» کارمند شهرداری است که بسیار مبادی آداب است چون پدرش که معلم بوده او را طوری تربیت کرده که کوچک‌ترین خطایی نمی‌کند و بسیار به قانون احترام می‌گذارد. مدیر قسمتی که او کار می‌کند، رشوه گرفته…

آفتاب

گفتگو

رضا بنفشه‌خواه:

سریال‌های قدیمی بهتر از جدیدها هستند

کشایش و مشکلات مرتفع می‌شود. وقتی هم می‌بیند که مشکلات پسر و عروسی حل شده و در عین حال یک شوهر هم برای دخترش پیدا شده است، به شهر خودشان برمی‌گردد. نقش در سریال معمولی و نسبتاً کوتاه بوده؛ اما

دور است»، «مزد ترس»، «پهلوان نمی‌میرد»، «روزگار جوانی»، «ژانسن دوستی»، «بدون شرح»، «بیمک از دیار باقی» و… این بازیگر پیش از «من یک مستاجر» در دو سریال دیگر پرپسا بخت آور، «بداذات‌های کودکی» و «بشت کنکوری‌ها» نیز بازی کرده بود. بنفشه‌خواه در «من یک مستاجر» ایفای نقش پدر «ناصر»، یکی از جوانان ساکن در ساختمان است که برای گذران خدمت سربازی به تهران آمده و ماندگار نشده؛ مرد سن و سال داری که در شهر خودشان حمام دارد و دلای می‌کند.

۹ **ایسن کاراکتر چقدر به شخصیت واقعی خودتان نزدیک بود و نقاط اشتراک داشتید؟**
تقریباً اصلا به خودم شباهتی نداشت و به لحاظ رفتاری خیلی تفاوت داشتیم. رفتار و کارهایم در زندگی شخصی شبیه پدر ناصر نیست. با این حال همه سعی‌ام را کردم تا از پس نقش بر بیام و بتوانم به خوبی ایفایش کنم.

۹ **گرم این شخصیت هم جالب به نظر می‌رسد. ایده موهای حنایی از کجا آمده بود؟**
نظر خود چهره‌پرداز بود. شغل پدر ناصر حملی بود و کارهای دلگیا را هم انجام می‌داد. در نتیجه رنگ پیشکسوت، نقشش در این سریال را معمولی‌تری ازبای مشکلات مالک و مستاجر نشانده و به سبب عدم توجه در قسه داشته است. بنفشه‌خواه به پرداخت سریال «من یک مستاجر» به موضوع ریشه دار و تاریخی یعنی مشکلات مالک و مستاجر اشاره کرده و از آنجاست که در این سریال هم از این بابت، نظریه‌پردازی‌ها و دلایل جذابیت و ماندگاری اثر پرپسا بخت‌آور عنوان این عرصه وجود دارد، انجام داده ایم؟ وقتی اقدام انجام نداده ایم، وقتی حمایتی نکرده ایم، وقتی بودجه به این امر مهم در نظر نگرفته‌ایم و به فیلمسازان جوانی که سرشار از پتانسیل و سوز و برای تولید آثار جدید و منحصریفرده هستند اختصاص نداده ایم، چرا وقتی این هنرمندان در جشنواره‌های خارجی افتخار کسب می‌کنند سعی می‌کنیم افتخارشان را سطح پایین نشان دهیم؟ انگار هیچ کاری نکرده اند. مفهوم مرگی که پویا نیی درباره گونه فیلم کوتاه هشدارش را داده بود، همین است. در حالیکه هنرمندان ما نشان داده‌اند که کار فیلمسازی در گونه‌های مختلف که فیلم کوتاه هم یکی از آنهاست را خوب بلدند و می‌توانند آثار ارزشمندی را تولید کنند، آثاری که هم برای مخاطب داخلی تفکر برانگیز باشد و هم برای مخاطب خارجی. اما با این حال می‌بینیم که فیلم‌های کوتاه در کشور ما از جایگاهی که در خور شان آنهاست برخوردار نیستند، چه به لحاظ حمایت مالی و معنوی در حوزه فیلمسازی و چه به لحاظ مخاطب که این گونه سینمایی باید داشته باشد. در

۹ **در جریان پخش سریال «من یک مستاجر» از شبکه‌های فیلم هستید؟**
متاسفانه اطلاع نداشتیم. چه خوب، کاش زودتر خبردار می‌شدم.

۹ **بازیخش سریال ازای فیلم هم با استقبال بینندگان مواجه شده و یکی از آثار پر مخاطب این شبکه است. سریال برای خودتان هم هنوز تازگی دارد؟**
بله آن سریال واقعا جذاب بود و در زمان پخش توانست تماشاگران زیادی داشته باشد. هنوز از این سریال خاطرات خوبی دارم. تکرارهای سریال را هم می‌بینم و دوست دارم. به نظر، «من یک مستاجر» که البته به نظر خودم نقشم در آن معمولی بود. نقش پدر یکی از جوانان را داشتم که نگران زندگی پسر و عروسی است و برای سرکشی از آنها به تهران می‌آید و به نوعی همه کارها را رتق و فتق می‌کند. این کاراکتر حضور طولانی در سریال ندارد؛ اما در قسه تاثیرگذار است و با حضورش، در کارها

۹ **بازیخش سریال ازای فیلم هم با استقبال بینندگان مواجه شده و یکی از آثار پر مخاطب این شبکه است. سریال برای خودتان هم هنوز تازگی دارد؟**
بله آن سریال واقعا جذاب بود و در زمان پخش توانست تماشاگران زیادی داشته باشد. هنوز از این سریال خاطرات خوبی دارم. تکرارهای سریال را هم می‌بینم و دوست دارم. به نظر، «من یک مستاجر» که البته به نظر خودم نقشم در آن معمولی بود. نقش پدر یکی از جوانان را داشتم که نگران زندگی پسر و عروسی است و برای سرکشی از آنها به تهران می‌آید و به نوعی همه کارها را رتق و فتق می‌کند. این کاراکتر حضور طولانی در سریال ندارد؛ اما در قسه تاثیرگذار است و با حضورش، در کارها

۹ **درباره نقش خودتان در سریال هم توضیح می‌دهید. پدر ناصر به ظاهر مرد بی‌احساس و دیکتاتور به نظر می‌رسید؛ اما مهربان هم بود.**

خاتم پرپسا بخت‌آور تا به امروز سه سریال برای تلویزیون ساخته‌اند که در هر سه اثر بازی کرده‌ام. «من یک مستاجر» یکی از همین سریال هاست که البته به نظر خودم نقشم در آن معمولی بود. نقش پدر یکی از جوانان را داشتم که نگران زندگی پسر و عروسی است و برای سرکشی از آنها به تهران می‌آید و به نوعی همه کارها را رتق و فتق می‌کند. این کاراکتر حضور طولانی در سریال ندارد؛ اما در قسه تاثیرگذار است و با حضورش، در کارها

آفتاب

رویدادهای هنری

افزایش عجیب قیمت بلیت سینما

در روزهای پایانی بررسی نظام‌نامه ارکان سال ۱۴۰۰ توسط اصناف سینمایی، زرمه‌هایی جدی مبنی بر افزایش ۵۰ تا ۱۰۰ درصدی قیمت بلیت سینما شنیده می‌شود. بر اساس شنیده‌های صبا، رق‌های ۳۰ و ۴۰ هزار تومان اعدادی است که از سوی برخی تهیه‌کنندگان سینما برای قیمت‌بلیت‌سینما در سال آینده پیشنهاد و به نظر می‌رسد به تصویب در شورای صنفی نمایش نزدیک شده‌است.

«خندوانه» شب میثت می‌آید

محمد احسانی مدیر شبکه نسیم درباره پخش آخرین قسمت «دورهمی» و فصل هفتم «خندوانه» گفت: سری هفتم برنامه «خندوانه» هم‌زمان با عید میثت چهارشنبه شب پخش می‌شود، برنامه پایانی فصل چهارم «دورهمی» نیز با حضور احسان علیخانی هم‌زمان با سال تحویل ۳۰ اسفندماه پخش خواهد شد. /ایرنا

آفتاب

چهارشنبه‌سوری با ارکستر ملی

ارکستر ملی ایران پس از اجرای آنلاین در سی و ششمین جشنواره موسیقی فجر و استقبال مخاطبان، ۲۰ اسفندماه ساعت ۱۸ هم‌زمان با جشن آخرین شب چهارشنبه سال به رهبری نصیر حسینیان در تالار وحدت بصورت زنده و

نمایش «پدر» اثر «اگوست استریندبرگ» به کارگردانی یوسف محمّدی از امروز شششنبه ۱۹ اسفند در سالن شماره دو خانه نمایش مهرگان روی صحنه می‌رود. کارگردان این اثر نمایشی درباره جذایبت‌های انتخاب این نمایشنامه به منظور اجرا گفت: همیشه در منگنه و در حصار قرار گرفتن شخصیت‌ها و نوع تصمیماتی که در آن مواقع گرفته می‌شود برای من جذابیت خاصی داشته و دارد و احساس می‌کنم این شکل از شخصیت پردازی، با کیفیت‌ترین و احساسی را ایجاد می کند، از این نظر که مخاطب به شدّت در گیر

آفتاب یزد - یوسف خاکیان: چندی پیش پویا نبی کارگردان عرصه فیلم کوتاه در گفتگویی جمله‌ای بیان کرده بود که از مسئله مهمی حکایت می‌کرد. موضوعی که بسیاری از ما سالیهاست با آن برخورد می‌کنیم اما خیلی راحت از کنارش عبور کرده و توجهی به آن نمی‌کنیم. این هنرمندان جوان گفته بود: «مرگ فیلم کوتاه، مرگ سینمای متفکر ایران است» این جمله با اینکه بسیار کوتاه، و مختصر است اما در درون خود المان‌هایی دارد که ما را به دقت بیشتر به سخن این فیلمساز وادار می‌کند، خاصه آنکه اهل تفکر و اندیشه هم باشی و خاص‌تر آنکه مطالعاتی را هم درباره سینما و بخش‌های مختلف آن داشته باشی و در میان این عرصه‌های مختلف، علاقمندی خاصی به فیلم‌هایی که در زمره فیلم‌های کوتاه سینما قرار می‌گیرند هم داشته باشی. در دانشنامه ویکی‌پدیا درباره تعریف فیلم کوتاه چنین آمده است: «فیلم کوتاه به گروهی از فیلم‌ها و آثار هنری گفته می‌شود که نسبت به فیلم بلند، کم زمان بسیار کمتری دارد و هم با بودجه پایین و تجهیزات کم ساخته می‌شود. در تعریف آکادمی علوم و هنرهای سینما آمده است که فیلم کوتاه باید حداکثر ۴۰ دقیقه یا کمتر زمان داشته باشد. تیتراژ اول و آخر نیز جزو این زمان به شمار می‌آیند».

هرچند که با تعریف علمی و شاید بتوان گفت هنری این حوزه فیلمسازی شناخته شده اما تجربه‌های من‌دهد که فیلم کوتاه مفهومی فراتر از این حرف‌ها داشته و از فاکتورهای دیگری نیز برخوردار است. فاکتورهایی که در ساخت فیلم‌های کوتاه توسط کارگردانان در نظر گرفته می‌شود، اما در هنگام تماشای اینگونه فیلم‌ها توسط مخاطبان به آنها هیچ‌گونه توجهی نمی‌شود، یکی از دلایل چنین بی‌توجهی را شاید بتوان عدم آگاهی مخاطب از دلایلی که موجب ساخته شدن یک فیلم کوتاه توسط یک کارگردان می‌شود، به شمار آورد. در تعریف آکادمی علوم و هنرهای سینما آمده بود که فیلم کوتاه باید حداکثر ۴۰ دقیقه باشد، در حالیکه در سینمای ایران مخاطب گاه شاهد فیلم‌های کوتاهی ست که مدت زمان آنها حتی به ۵ دقیقه هم نمی‌رسد، گاه حتی چنین زمانی برای ساخت یک فیلم کوتاه هم بسیار زیاد قلمداد می‌شود به صورتی که در همین سرزمین خودمان برخی اوقات شاهد برگزاری جشنواره‌هایی در حوزه تولید فیلم کوتاه هستیم که اصرار فراوان دارند فیلم‌هایی را به نمایش بگذارند که مدت زمان آنها به اندازه صد ثانیه باشد. با این تعریف حالا دیگری می‌توان بیان کرد که به نظر می‌رسد فیلمی که حداکثر ۴۰ دقیقه زمان داشته باشد را نباید در زمره فیلم‌های کوتاه به حساب آورد، چرا که اولاً وقتی کارگردانی در عرض صد ثانیه فیلمی را به مخاطب ارائه می‌کند، حیث است که فیلم‌هایی را که ۴۰ دقیقه مخاطب را روی صندلی می‌نشانند را در زمره فیلم‌های کوتاه به حساب آورد. دوم آنکه در همین تلویزیون خودمان گاه مشاهده می‌کنیم که یک فیلم سینمایی یا یک تله فیلم از شبکه‌های پخش می‌شود که مدت زمان آن ۴۰ دقیقه است، مضاف بر اینکه یک فیلم ۴۰ دقیقه را اساساً باید در گروه فیلم‌های بلند یا حداقل نیمه بلند به حساب آورد. باز هم بر اساس تعریف آکادمی علوم و هنرهای سینما قرار شده بود که فیلم کوتاه با بودجه اندک ساخته شود، در حالیکه همه ما به این امر واقفیم که با شرایط اقتصادی امروز ساخت فیلمی با مدت زمان ۴۰ دقیقه هزینه بسیار زیادی را بر روی دوش عوامل تولید خواهد گذاشت، هزینه‌های که با بودجه‌ای که برای تولید یک فیلم کوتاه در نظر گرفته شده همچنانی ندارد.

نکته بعدی که درباره فیلم‌های کوتاه باید مدنظر قرار دهیم و تا حدی آن ایرادی که برای مدت زمان تعریف شده در آکادمی علوم و هنرهای سینما (۴۰ دقیقه) را هم تأیید می‌کند تعریف دیگری ست که درباره گونه‌های سینمایی وجود دارد، این تعریف می‌گوید فیلم‌های کمتر از سی دقیقه را می‌توان در زمره فیلم‌های کوتاه به حساب آورد، از سی تا هفتاد دقیقه فیلم‌های نیمه بلند هستند، از آن بیشتر را در زمره فیلم‌های بلند باید به حساب آورد. اما یک نکته مهم درباره فیلم‌های کوتاه وجود دارد اینکه سازنده فیلم‌های کوتاه (که هر چقدر زمان فیلم کوتاه‌تر باشد کار برای فیلمساز سخت‌تر می‌شود) باید در مدت زمان مشخصی موضوعی را به مخاطب یادآوری کند و به او بگوید: «بین این موضوع در جامعه‌ای که تو در آن زندگی می‌کنی وجود دارد و در حال رخ دادن است». این یادآوری می‌تواند به گونه‌ای روشن و فصیح باشد که مخاطب را پس از پایان فیلم به فکر فرو ببرد. آنچه از این جمله می‌توان برداشت کرد این است که فیلم کوتاه عمدتاً فیلمی است به خاطر محتوایی که دارد تفکر برانگیز است و از نمایش گزارشی گونه‌اش هدف خاصی را دنبال می‌کند، هدفی که بیاتر و واقعی‌تر است که در جامعه وجود دارد اما توجهی به آن نمی‌شود. این نوع نگاهی است که مثلا کارگردانی مانند کریستف کیشلوفسکی در یکی از آثار خود با نام «ده فرمان» دنبال می‌کند. این کارگردان

«پایتخت ۶» ۸۰ درصدی شد

۲ قسمت پایانی فصل ششم سریال «پایتخت» به کارگردانی سیروس مقدم این روزها در حال فیلمبرداری است و عوامل این سریال همچنان مشغول کار هستند. لوکیشن ضبط «پایتخت ۶» در رامسر است و تاکنون ۸۰ درصد از تصویربرداری این سریال انجام شده است. به گزارش صبا، طبق برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، هفتم آخر اسفند خلاصه قسمت‌های

پخش شده «پایتخت ۶» روی آنتن شبکه یک می‌رود و در ادامه آن، شب عید نوروز و در شب سال تحویل ۲۰، ۱۴۰۰ قسمت پایانی «پایتخت ۶» از شبکه‌ی یک پخش خواهد شد.

غلامرضا آزادی کارگردان و تهیه‌کننده سینما درباره فعالیت‌های اخیر خود گفت: تهیه‌کنندگی «طبقه یک و نیم» به کارگردانی نوید احسانعلی را برعهده داشتم‌م که هنوز برای دریافت پروانه نمایش این اقدام نکرده‌ایم. وی بیان کرد: متاسفانه برخی از فیلم‌ها که نمی‌توانند نوبت ارکان دریافت کنند، مجبورند در مقابل دریافت

پرداخت ۲۰۰ میلیون پلتفرم‌ها برای خرید حق پخش فیلم‌های میلیاردی!

مبالغ ناپذیری به پلتفره‌های اینترنتی فروخته شوند که فکر می‌کنم نزدیک به ۲۰۰ میلیون تومان باشد. در حالیکه تولید فیلم‌های سینمایی در کترین‌حالت خود بیش از یک میلیارد تومان هزینه می‌برد. البته البته فیلم‌هایی که هنرپیشه‌های شناخته شده دارند، گران‌تر خریداری می‌شوند. به گزارش مهر، وی با